



Uttalelse fra Rødt Oslo

Hvorfor er spørsmålet om Palestina viktig?

I år markerer vi Pride mens det har gått syv måneder siden den massive militære invasjonen av Palestina, spesielt Gaza, av den israelske hæren. Ifølge helsedepartementets offisielle statistikker har mer enn 36 000 sivile i Gaza blitt drept så langt. Det er sannsynlig at mange av våre sosialistiske og skeive kamerater er blant de døde.

Spørsmålet om okkupasjonen av Palestina strekker seg tilbake til 1948, en hendelse kjent som Nakba-dagen i politisk litteratur. Nakba markerte begynnelsen på en ny periode med sene kapitalistiske invasjoner, inkludert ekspropriering av innfødte, massiv fordrivelse, og den kunstige dannelsen av en ny nasjonalstat gjennom udemokratiske midler og militær makt. Dette var en av de mest aggressive kapitalistiske offensivene for å kontrollere befolkningen, endre geografiske grenser, tvungen migrasjon og militarisering, samt folkemord.

Etter flere tiår fortsetter kampen mellom imperialismen og kapitalens invasjon i Palestina med folkelig motstand. Dette inkluderer systematisk dreping av befolkningen, hvis liv anses som verdiløse av kapitalens logikk, og erstattes med borgere hvis liv er verdifulle i kapitalistisk forstand fordi det fremmer kapitalistisk reproduksjon. Kampen for frigjøring av Palestina er en kamp mot normaliseringen av uhemmet kapitalisme, som har gjort verdens folk til slaver i ulike klasser ved å utnytte og monopolisere folks rikdom og makt i hendene på en kapitalistisk minoritet globalt. Enhver form for motstand mot dette systemet blir brutalt undertrykt. Det som skjer i Palestina er et resultat av kapitalismens krise med kapitalakkumulering, manifestert gjennom folkemord og eliminering av overskudd av menneskelige ressurser. For å forhindre slike barbariske konsekvenser, er kampen for palestinsk frigjøring og motstand mot kapitalistiske regimer en prioritet for alle sosialister og skeive.

Samtidig ser vi en politisk utnyttelse av skeive mennesker på internasjonalt nivå, en trend kjent som homonasjonalisme. Etter hendelsene 11. september 2001 ble det etablert en ny diskurs i det internasjonale politiske rommet basert på statusen til LHBTQ-personers frihet eller mangel på juridisk frihet. Kapitalistiske og liberale land, som ble tvunget til å avkriminalisere skeive bevegelser, presenterte dette som en rettighet gitt av regjeringen til sine skeive borgere, integrert med



nasjonalismen til fordel for seksuell frihet. På den annen side definerer denne diskursen land utenfor det globale frie markedets agenda eller deres politiske opposisjon som homofobe, som ikke anerkjenner LHBTQ-rettigheter.

Denne politiske oppdelingen av verden i pro- og anti-LHBTQ-land har ført til en heteronasjonalistisk diskurs i land som blir målrettet av økonomiske og politiske sanksjoner fra homonasjonalistiske land som USA. Regjeringer i disse landene ser på enhver ikke-heteronormativ seksualitet som et tegn på vestlig imperialisme og undertrykker den.

I dagens konflikt mellom Israel og Palestina ser vi anvendelsen av Israels homonasjonalismepolitikk. Den israelske regjeringen fordømmer det palestinske folket og styrkene, og anklager dem for homofobi og trakassering av palestinske LHBTQ-personer, samtidig som de tilbyr asyl til disse personene i israelske områder. Men dette oppholdet gis under betingelsen av at palestinske LHBTQ-personer avviser sin palestinske nasjonalitet. Denne politikken deler palestinske LHBTQ-personer i to kategorier: de som søker tilflukt i Israel og avviser sin nasjonale identitet, og de som kjemper mot invasjonen og drapet på sine landsmenn for frigjøringen av Palestina. Fra den israelske regjeringens perspektiv må disse "terroristiske" skeive drepes, og deres død vil ikke bli betraktet som homofobi.

Dette peker på behovet for identitetsbaserte bevegelser å adoptere en mer grunnleggende tilnærming i sine kamper, en tilnærming som søker å endre det kapitalistiske systemet som produserer og reproducerer alle former for undertrykkelse. Videre har kapitalismen etablert en økonomisk og sosial struktur hvor flertallet av verdens folk er fratatt tilgang til ressurser og sosial rikdom, og holdes under streng kontroll av kapitalen.

Vi i partiet Rødt avviser dualiteten mellom homonasjonalisme og heteronasjonalisme, og støtter en internasjonal skeive-bevegelse som krever en revolusjonær og omfattende endring av infrastrukturen som skaper denne urettferdige verden.

Vedtatt av Rødt Oslos fylkesstyre 18.06.24

Emmanuel Shokrian

Skeivt politisk ansvar i Rødt Oslo